

קמו.

תפילה על אריכות הגלות שיעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לא לָנוּ | יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לְשִׁמּוֹךְ תֵּן כְּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמַתְךָ: ב לְמַה יֹּאמְרוּ הַגּוֹיִם
אִי־הָיָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשֵׂה: ד עֲצִיבֵיהֶם כִּסֵּף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם: ה פַּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: ו אֲזַנֵּי־לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם
וְלֹא יִרְיחוּן: ז יְדֵיהֶם | וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִתְלַכּוּ לֹא־יִהְיוּ בְּגִרּוֹנָם: ח כַּמּוֹתֵם יִתְיוּ
עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל בָּטַח בַּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: י בֵּית אֱהָרֹן בְּטַחוּ
בַּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יא יֵרְאִי יְהוָה בְּטַחוּ בַּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יב יְהוָה זָכְרָנוּ יִבְרַךְ
יִבְרַךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת־בֵּית אֱהָרֹן: יג יִבְרַךְ יֵרְאִי יְהוָה הַקְּטַנִּים עַם־הַגְּדֹלִים: יד יִסַּף
יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: טו כְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: טז הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי־אָדָם: יז לֹא הַמַּתִּים יִהְלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָל־יְרֵדֵי דוּמָה:
יח וְאַנְחָנוּ | נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קמו.

שבחים גדולים להקדוש־ברוך־הוא והיאך דוד אמר בדין הוא לאהוב אותו על כל המזכות שעשה לו כמה ניסים ואינו יודע מה גמול ישלם לו שאי אפשר להשיב לו על כל הגמול שעשה עמו:

א אֶתְהַבְּתִי כִּי־יִשְׁמַע | יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנָי: ב כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנִי |
חֲבַל־מָוֶת וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל מִצָּאוּנֵי צָרָה וַיִּגְזֹן אֲמָצָא: ד וּבִשְׁם־יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה מִלְּטָה
נַפְשִׁי: ה חָנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם: ו שֹׁמֵר פֶּתָאִים יְהוָה דָּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוּבֵי
נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי־יְהוָה גָּמַל עֲלֵיכִי: ח כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינֵי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי
מִדָּחִי: ט אֶתְהַלַּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: י הֵאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי
אֲמַרְתִּי בַחֲפוּי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב: יב מִה־אָשִׁיב לַיהוָה כָּל־תְּגִמּוּלוֹתַי עָלַי: יג כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא
וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יד גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: טו יִקַּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמְּוֹתָה
לְחַסְדֵּיךָ: טז אָנָּה יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: יז לָךְ אֲזַבַּח זֶבַח
תּוֹרָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יח גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָא לְכָל־עַמּוֹ: יט בַּחֲצֹצְרוֹת | פִּתֵּי
יְהוָה בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

המשך ביאור למסכת בבא בתרא ליום שני עמ' א

8 גם את הסכום הקצוב שרגילים לתת, כיון שכשיש לעניים מעות
9 אין צורך לתת להם עוד.
10 הגמרא חוזרת לדון בדברי שמואל שאמר 'השותפין נעשים שומרי
11 שכר זה לזה': שנינו לעיל (בבב) בדברי שמואל שאמר ונעשין שומרי
12 שקר זה לזה - שאם נגנב דבר שהם שותפים בו בשעה שהיה אצל
13 אחד מהם, הרי הוא כשומר שכר על זה וחייב לשלם על הגניבה.

1 אלא הכל לפי צורך העניים, וכל זמן שיש את המנה לא יתנו
2 הדיינים כלום משלהם, ולכך נוגעים הם בדבר ואינם יכולים
3 להעיד בנתינה של זה. ואי בעית אומא, לעולם דקיין להו - שיש
4 דבר קצוב לבני העיר כמה ליתן לצורך העניים בכל שנה ושנה,
5 וניקא להו - ואף על פי כן נוח להם שינתן לעניים המנה שאמר
6 אותו פלוני, משום דקיין דרווח לעניי העיר שיש להם מעות, הרי
7 רווח להם, כלומר, הרי יש להם מעות, וממילא יפטרו לתת לעניים